

عوامل مؤثر بر خود افشاگری در فضای مجازی: یک پژوهش کیفی

مرجان ترک زاده ، زینب نوروزی زاد ، علیرضا بخشایش

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه یزد

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه یزد (نویسنده مسئول)

^۳ دانشیار روان شناسی بالینی، گروه روان شناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه یزد

چکیده

جاذبه های فضای مجازی منجر شده افراد ساعات زیادی از روزشان را در این محیط بگذرانند و تعاملات در این فضا را جایگزین تعاملات با اعضای خانواده و همسالان خود کنند. هنگامی که یک فرد ناشناس به صورت آنلاین است، ممکن است با شجاعت بیشتری نسبت به آنچه در موقعیت رودررو برقرار می شود ارتباط برقرار کند. پژوهش حاضر با توجه به اهمیت این موضوع با اتخاذ رویکرد کیفی و روش پدیدارشناسی به توصیف چرایی و چگونگی پدیده خود افشاگری در فضای مجازی می پردازد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی افرادی است که در شبکه های مجازی به گفتگو در زمینه ها و موضوعات شخصی می پردازند. داده ها از طریق نمونه گیری هدفمند و روش مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۵ شرکت کننده جمع آوری و در نهایت با استفاده از روش تحلیل پدیدارشناسی مبتنی بر ون منن تحلیل شد. نتایج یافته ها نشان می دهد که پدیده افشاگری در فضای مجازی تحت تأثیر عواملی از قبیل مسائل جنسی، احساس امنیت، ناسازگاری با دنیای واقعی، آزادی و آرامش در فضای مجازی و کسب شناخت و تجربه می باشد. این پژوهش در شناخت بیشتر نیازهای جامعه و شکاف های موجود در زندگی روزمره افراد می تواند راهگشا باشد.

واژه های کلیدی: اینترنت، خود افشاگری، فضای مجازی، ناشناس ماندن